RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 218.650 van 27 maart 2012
in de zaak A. 200.323/XIV-33.168

In zake : XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Annick Hendrickx
kantoor houdend te 1160 Brussel
Vorstlaan 144/33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 27 mei 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 61.028 van 6 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7077 van 22 juni 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt in november 2008 België binnen en verklaart zich, na de afwijzing van een eerste asielaanvraag, op 13 april 2010 een tweede maal vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, te dezen een adjunct-commissaris, neemt op 7 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 25 februari 2011 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 6 mei 2011 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 51/4, § 1, tweede lid en § 3 en artikel 54/7 (lees: 57/4) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van “een substantiële vormvereiste” op.

Hij voert aan dat het Nederlands de taal van de procedure van de asielaanvraag is, zodat ook de beslissing in het Nederlands moet worden genomen. De beslissing kan enkel door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden genomen of bij delegatie door één van de beide adjuncten. (artikelen 57/6 en 57/9 van de Vreemdelingenwet) De commissaris-generaal meent zijn beslissingsbevoegdheid aan een adjunct te kunnen delegeren, zonder rekening te houden met diens kennis der talen. Volgens de verzoeker is deze handelwijze in strijd met de wet. Er zijn twee adjunct-commissarissen die volgens artikel 57/4 van de Vreemdelingenwet het bewijs moeten leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal en de andere van de Franse taal. Die vereiste ligt vast in de wet. Daarom kon de commissaris-generaal niet wettig beslissen dat de kennis van de taal geen vereiste is bij het nemen van de beslissingen. De verzoeker besluit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de redenering van de commissaris-generaal heeft gevolgd en dat de kennis van de taal een wettelijke vereiste is op basis waarvan de wet een onderscheid tussen de beide adjuncten maakt.

5. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoeker het middel.

Beoordeling

6. De verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nergens melding gemaakt van de ondertekening van de aanvankelijk bestreden beslissing door een adjunct die niet over de vereiste taalkennis zou beschikken, ook niet in de feiten en zelfs niet op algemene wijze. Evenmin is dit in het bestreden arrest vastgesteld.

De kritiek in het middel blijkt uitsluitend tegen de aanvankelijk bestreden beslissing te zijn gericht en derhalve niet tegen het bestreden arrest. Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door de enkele vermelding dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de redenering van de commissaris-generaal over de taalkennis heeft gevolgd. Deze laatste kritiek mist immers elke feitelijke grondslag: zowel in de aanvankelijk bestreden beslissing als in het bestreden arrest wordt de asielaanvraag van de verzoeker uitsluitend ten gronde

onderzocht, zonder dat er enig motief in voorkomt over het al dan niet vereist zijn van een bepaalde taalkennis in hoofde van de adjuncten van de commissaris-generaal.

Het enige middel is niet-ontvankelijk als zijnde een nieuw middel dat bovendien niet tegen het bestreden arrest is gericht.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**André Beirlaen**